

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
P. O. BOX 74
118 11 Praha 1 - Malá Strana

MKCRX000SU3X

telefon: 257 085 111
fax: 257 322 181
e-mail: posta@mkcr.cz

Národní památkový ústav

ústřední pracoviště
Valdštejnské nám. 3/162, Praha 1

Došlo - 8 -02- 2010

Čj.

Prilohy:

Odd:

Richard Hamáček, DiS
Valteřice 196
514 01 Jilemnice

Váš dopis značky

Naše značka

Vyřizuje/linka

V Praze dne

Č. j.: MK 12058/2009 OPP Mgr. Vajčner, Ph.D./434

7. 12. 2009

Věc: rozhodnutí v řízení o zrušení prohlášení souboru věcí domu čp. 44 v Dolní Sytové, okr. Semily, za kulturní památku

V příloze Vám zasíláme rozhodnutí Ministerstva kultury č. j.: MK 12058/2009 OPP ve výše uvedené věci.

Mgr. Petra Ulbrichová

vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Ministerstvo kultury

odbor památkové péče

Maltézské náměstí 1

118 01 Praha 1 - Malá Strana

IČO: 00023671

③

Příloha: 1 x rozhodnutí Ministerstva kultury č. j.: MK 12058/2009 OPP ze dne 7. 12. 2009

Stejnopis rozhodnutí:

Národní památkový ústav, ústřední pracoviště

Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Liberci

Městský úřad Semily

Krajský úřad Libereckého kraje

Vlastní

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
P. O. BOX 74
118 11 Praha 1 - Malá Strana

MKCRX000SU3X

telefon: 257 085 111
fax: 257 322 181
e-mail: posta@mkcr.cz

V Praze dne 7. 12. 2009

Č. j.: MK 12058/2009 OPP

Rozhodnutí nabylo právní moci: 4.1.2010

za správnost:

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče vydává toto

rozhodnutí:

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní památkové péče rozhodlo ve věci návrhu na zrušení prohlášení **souboru věcí domu čp. 44** v Hájích nad Jizerou – část obce Dolní Sytová (rejstříkové číslo Ústředního seznamu kulturních památek ČR 10875/6-5886), který sestává ze stavby domu čp. 44 (umístěn na stavebním pozemku parcelní číslo 84) a ze stavebního pozemku parcelní číslo 84, k.ú. Dolní Sytová, okr. Semily, kraj Liberecký, za kulturní památku, takto:

Ministerstvo kultury v tomto řízení, jehož účastníkem podle § 27 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, jsou:

pan Rudolf Franciscus Klarenbeek (datum narození 23. 9. 1958) a paní Cornelia Theresia Maria Klarenbeek datum narození 29. 7. 1956, oba bytem 2e Stationsstraat 289, 2718AB, Zoetermeer, Nizozemsko, kteří jsou v tomto řízení zastoupeni

panem Richardem Hamáčkem, DiS, bytem Valteřice 196, 514 01 Jilemnice, datum narození 8. 2. 1977,

podle § 8 zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů **z a m í t á** žádost pana Richarda Hamáčka, DiS, bytem Valteřice 196, 514 01 Jilemnice, datum narození 8. 2. 1977, a **n e r u š í** prohlášení **souboru věcí domu čp. 44** v Hájích nad Jizerou – část obce Dolní Sytová (rejstříkové číslo Ústředního seznamu kulturních památek ČR 10875/6-5886), který sestává ze stavby domu čp. 44 (umístěn na stavebním pozemku parcelní číslo 84) a ze stavebního pozemku parcelní číslo 84, k.ú. Dolní Sytová, okr. Semily, kraj Liberecký, za kulturní památku.

Odůvodnění

Ministerstvo kultury na základě žádosti zplnomocněného zástupce účastníků řízení ze dne 15. 6. 2009, pana Richarda Hamáčka, DiS, bytem Valteřice 196, 514 01 Jilemnice, zahájilo řízení o zrušení prohlášení souboru věcí domu čp. 44 v Hájích nad Jizerou – část obce Dolní Sytová (rejstříkové číslo Ústředního seznamu kulturních památek ČR 10875/6-5886), který sestává ze stavby domu čp. 44 (umístěn na stavebním pozemku parcelní číslo 84) a ze stavebního pozemku parcelní číslo 84, k.ú. Dolní Sytová, okr. Semily, kraj Liberecký, za kulturní památku. Navrhovatel ve svém podání uvedl, že stávající vlastníci koupili stavbu v již havarijním stavu, přičemž zamýšlená rekonstrukce objektu by si vyžádala vynaložení neúměrných finančních prostředků. Jako hlavní závady lze uvést to, že ze zachovaných klenebních pasů se uvolňují kameny a hrozí zřícení konstrukcí (jištěny dřevěnými výztuhami), sklepní konstrukce jsou degradovány vlhkem, hrozí zejména zřícení stropu, v severovýchodním rohu podezdívky je statická trhлина atp. Stav objektu se dále zhoršuje, čímž dochází k ohrožení zdraví a života osob. Jako nejvhodnější řešení se jeví odstranění

stavby. Podání bylo doplněno materiálem „Posudek o stavu konstrukcí“ ze dne 15. 11. 2006, který vypracoval Ing. Radomír Tomášek, Dvůr Králové nad Labem, a materiálem „Posouzení rekreačního domu v Dolní Sytové čp. 44“ ze dne 13. 2. 2007, který vypracoval pan Otakar Čivrný, Vrchlabí, a projektová dokumentace stávajícího stavu nemovitosti.

V řízení se vyjádřil, na základě § 8 odst. 2 zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, Městský úřad Semily, odbor školství, kultury a vnějších vztahů, který ve svém stanovisku ze dne 9. 7. 2009, č.j. OŠKVV/406/09, především uvedl následující: předmětné přízemní roubené stavení pochází z 1. poloviny 19. století a uchovalo si dodnes svůj původní ráz. Zásadní obrat v péči o památku nastal až koupí nemovitosti současnými vlastníky, kteří chtějí objekt rozsáhle modernizovat, když předchozí majitelka o památku přiměřeně pečovala, a to i za pomoci podpory ze státního rozpočtu ve výši necelých 40.000,-. Při projektování způsobu obnovy kulturní památky bylo zjištěno, že tato se nenachází v dobrém technickém stavu, takže opakovaně zazněl požadavek na snesení stavby a výstavby její kopie na původním místě. Městský úřad Semily nepovažuje případ za jednoznačný, když na jedné straně stavbu zachránit lze, avšak na straně druhé by finanční náklady na obnovu chalupy byly neúměrně vysoké. Městský úřad Semily konečně uvedl, že rovněž památková hodnota věci, při dnešním náhledu na problematiku a stupni poznání kulturního dědictví, není mimořádná, protože se jedná spíše o běžného představitele podkrkonošské lidové stavby, když na druhou stranu rovněž uvedl, že dům má hmatatelné hodnoty kulturní památky a nebylo chybou prohlásit ho v roce 1995 za kulturní památku.

Dle téhož ustanovení zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, se v řízení vyjádřil Krajský úřad Libereckého kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu, který ve svém stanovisku ze dne 22. 7. 2009, značka KULK 43669/2009, nedoporučil zrušení prohlášení předmětné věci za kulturní památku, když zejména uvedl, že adaptaci kulturní památky k trvalému bydlení a přizpůsobení nárokům na bydlení pro člověka 21. století lze provést s ohledem na zachování co největší historické autenticity a bez nevratných negativních zásahů do kulturní památky, ačkoliv se obnova kulturní památky komplikuje zejména vyhledáním firmy, která by náročnou obnovu a modernizaci stavby pro trvalé bydlení provedla. Celkový stav kulturní památky se jeví jako neudržovaný, nikoliv však havarijní, s reálnými závadami domu se lze dobře vypořádat.

Ministerstvo kultury rovněž obdrželo stanovisko Národního památkového ústavu – územního odborného pracoviště v Liberci, se sídlem Jablonecká 23/642, ze dne 7. 10. 2009, č.j. NPÚ – 353/k 2485/2009, který vyslovil nesouhlas se zrušením prohlášení dotčené stavby za kulturní památku: objekt čp. 44 byl vystavěn pravděpodobně počátkem 19. století (přesné časové určení se doposud nepodařilo zjistit). K dochovaným stavebně – historickým hodnotám dotčené nemovitosti v současné chvíli náleží především její půdorysné situační usazení v urbanistické struktuře sídla, hmotové a dispoziční rozvržení a v neposlední řadě také materiálová skladba všech stavebních konstrukcí, doplněná v rámci interiéru i exteriéru řadou pozoruhodných architektonických a uměleckořemeslných detailů dochovaných v autentickém stavu. V daném regionu jde o výjimečně kompaktně zachovaný příklad venkovského obydlí, které nenarušily žádné novodobé zásahy. Dům vykazuje elementární poruchy stavebních konstrukcí. Ve sklepních prostorech je část valené klenby provizorně podepřena z důvodu uvolnění jednotlivých kamenů z vyzdívky. Stav dřevěných konstrukcí včetně krovu odpovídá stáří domu a přes dlouhodobou absenci údržby se jeví relativně v dobrém stavu. Díky nenarušenému střešnímu plášti nedochází k masivnímu zatékání, které by degradovalo stavební konstrukce. Dne 11. 12. 2007 byl předložen na Městském úřadě v Semilech (odbor školství, kultury a vnějších vztahů) návrh na rekonstrukci objektu, který byl Národním památkovým ústavem – ÚOP v Liberci za určitých doporučených podmínek kladně přijat. Rekonstrukce nebyla doposud realizována. Současný návrh na zrušení prohlášení věci za kulturní památku by znamenal celkovou demolici, motivovanou vyššími nároky pro stálé bydlení. Případné vyjmutí objektu ze seznamu kulturních památek České republiky by pak představovalo nebezpečný precedens.

Ministerstvo kultury dopisem ze dne 14. 10. 2009, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, umožnilo zástupci účastníků řízení, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřil k uvedeným podkladům i ke způsobu jejich zjištění, případně aby navrhl jejich doplnění. Zástupce účastníků řízení se s obsahem spisu seznámil dne 4. 11. 2009, přičemž mu byla předána kopie výše zmíněného vyjádření Krajského úřadu Libereckého kraje.

Ministerstvo kultury zhodnotilo všechny předložené důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a rozhodlo o nezrušení prohlášení souboru věcí domu čp. 44 v Hájích nad Jizerou – část obce Dolní Sytová (rejstříkové číslo Ústředního seznamu kulturních památek ČR 10875/6-5886), který sestává ze stavby domu čp. 44 (umístěn na stavebním pozemku parcelní číslo 84) a ze stavebního pozemku parcelní číslo 84, k.ú. Dolní Sytová, okr. Semily, kraj Liberecký, za kulturní památku, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, protože v dané věci nebyl prokázán mimořádně závažný důvod pro zrušení prohlášení za kulturní památku.

Ministerstvo kultury především konstatuje, že nijak nebyla zpochybněna hodnota stavby jako kulturní památky, a to ani navrhovatelem, který se k této skutečnosti nijak nevyjádřil, ani ve stanovisku Městského úřadu Semily, který přes jisté pochybnosti v této věci jednoznačně konstatoval, že dům má hmatatelné hodnoty kulturní památky a nebylo chybou prohlásit ho za kulturní památku. Naopak, jak Krajský úřad Libereckého kraje, tak také Národní památkový ústav uvedly, že věc vykazuje znaky kulturní památky dle zákona o státní památkové péči. Navrhovatelem uvedený důvod pro zrušení prohlášení věci za kulturní památku je ten, že kulturní památka se nachází v nedobré technické stavu a proto není možná jeho modernizace za účelem bydlení, když, jak navrhovatel tvrdí, zamýšlená rekonstrukce objektu by si vyžádala vynaložení neúměrných finančních prostředků. K tomuto názoru se přiklonil rovněž Městský úřad Semily, který, ačkoliv své rozhodnutí vyslovit souhlas se zrušením prohlášení věci za kulturní památku označil za velmi složitý proces zvažování všech skutečností pro a proti, rovněž vyslovil domněnku, že záchrana objektu v původní materii by si vyžádal neúměrné finanční náklady. Opačný názor vyslovily jak Krajský úřad Libereckého kraje, tak také Národní památkový ústav, když sdělily, že uvedené závady stavby jsou dobře řešitelné, i když s nárokem na vyšší odbornost realizující stavební firmy. Ministerstvo kultury se pak podrobně seznámilo s materiály, které byly předloženy navrhovatelem, tedy s materiálem „Posudek o stavu konstrukcí“ ze dne 15. 11. 2006, který vypracoval Ing. Radomír Tomášek, Dvůr Králové nad Labem, a s materiálem „Posouzení rekreačního domu v Dolní Sytové čp. 44“ ze dne 13. 2. 2007, který vypracoval pan Otakar Čivrný, Vrchlabí, včetně projektové dokumentace stávajícího stavu nemovitosti. Oba materiály výčtem stavebních závad poukazují na nikoliv dobrý stavební stav objektu, avšak podle názoru Ministerstva kultury jednoznačně neprokazují nemožnost objektu nést památkové hodnoty právě z důvodu jeho stavebně – technického stavu, když v posudku Ing. Radomíra Tomáška je uvedeno, že pro upřesnění stavu šetřených konstrukcí objektu je nezbytné provést sondy, a v posudku pana Otakara Čivrného je uvedeno, že lze provést jak postupnou obnovu kulturní památky, tak rozebrání stávajících konstrukcí a provedení novostavby, když dle tohoto posudku by finanční náklad jak na opravu, tak na nový dům, představoval přibližně stejnou částku.

Na základě výše uvedeného nezbyvá Ministerstvu kultury než konstatovat, že navrhovatel v rámci tohoto řízení přesvědčivě neprokázal svá tvrzení v tom smyslu, že stavební a technický stav předmětné kulturní památky je takový, že tato již nemůže, nebo v blízké budoucnosti zcela jistě nebude moci, nést znaky kulturní památky dle zákona o státní památkové péči. Rovněž tak Ministerstvo kultury považuje za neprokázané to, že objekt v žádném případě nelze adaptovat za účelem bydlení za podmínky zachování původní hmoty stavby. Ministerstvo kultury ve svém rozhodnutí také muselo přihlídnout k důkazům, které předložil samotný navrhovatel, kde je mimo jiné jednak odkazováno na nutnost dalšího měření konstrukcí za účelem zjištění jejich přesného stavu, a jednak autorizovaným

technikem pro pozemní stavby Otakarem Čivným výslovně uvedeno, že finanční náklad jak na opravu, tak na nový dům, by představoval přibližně stejnou částku, což přímo odporuje tvrzení navrhovatele. Pokud tedy reálně existují dvě finančně obdobné možnosti rehabilitace stavby – postupná obnova kulturní památky oproti demolici kulturní památky a vyhotovení její kopie nebo repliky – musí Ministerstvo kultury zcela jednoznačně upřednostnit takovou variantu, která respektuje památkové hodnoty věci, a tou je postupná obnova kulturní památky. Lze tedy závěrem uvést, že v dané věci nebyl prokázán mimořádně závažný důvod pro zrušení prohlášení za kulturní památku.

K uplatněným námitkám lze dále dodat, že předmětem řízení vedeném podle § 8 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, je především zjišťování té skutečnosti, zda předmětná věc má nebo nemá znaky kulturní památky podle § 2 citovaného zákona č. 20/1987 Sb., když toto ustanovení (§ 8) upravuje postup v případech, kdy z mimořádně závažných důvodů není možné kulturní památku zachovat vůbec, nebo mají být při zachování její podstaty provedeny takové zásahy, které znamenají ztrátu její památkové hodnoty. Dále uvádíme, že prohlášení za kulturní památku není pojato jako jednostranné omezení vlastnického práva bez náhrady, protože zákon o státní památkové péči nabízí řadu fakultativních i obligatorních náhrad, vázaných na zachování a údržbu kulturní památky. Výše a způsob náhrad jsou dány povahou věci, zejména též odvisí od výše nákladů, jimiž obnova či údržba kulturní památky překračuje obvyklé náklady.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení rozklad. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání rozkladu). O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr kultury. Rozklad se podává u Ministerstva kultury na výše uvedenou adresu.

Mgr. Petra Ulbrichová

vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

